

Jordbruksbygd med historia. Sture Andersson har växt upp i Sibbo och känner väl till historien. Den gamla kvarken intill huset ägdes av Sture Anderssons farfar.

En jordbruksbygd med historia

Kuriren uppmärksammar i en artikelserie de konstiga, ovanliga och ibland roliga Ortsnamn som finns runt omkring oss. Turen har nu kommit till Sibbo

strax bortanför Utterbäck. Området var tidigare en plats med liv och rörelse. Här fanns allt man kunde tänka sig. Här låg ett bibliotek och ett skrädveri. Visste du förresten att

man, i sågen malde svart under andra världskriget? Följ med på en vandring i hembygds historien.

Har du någonsin funderat över Ortsnamnens betydelse och uppkomst? Om man bara tittar sig lite omkring finns många spännande historier att berätta. Kuriren besöker i en serie artiklar platser med ovanliga Ortsnamn runtomkring Karlskoga och Degerfors. Vi tar också tacksamt emot tips om ovanliga Ortsnamn. Idag kommer den andra delen då vi besöker Sibbo, strax bortanför Utterbäck

Snickeri. Sture Andersson är en riktig veteran i Sibbo. Han har i många år drivit ett snickeri i området. Som mest hade han tre anställda. Idag är han engagerad i ett antal olika styrelse- och förbunds uppdrag och reser Sverige runt. Då är det skönt att komma tillbaka till Sibbo och Utterbäck

KARLSKOGA

Det är inte utan att det ligger en smula nostalgi i luften ute vid Sibbo. Den nerlagda sägen, kvarnen och de gamla hyttruinerna står kvar som en påminnelse om det förgångna. Men nu börjar det dyka upp nybyggen lite varstans.

Gränsen mellan Sibbo och Utterbäck verkar mest vara en formalitet. Det är som om de båda landsbyarna har smält samman. Det verkar vara upp till var och en att avgöra om man bor i Sibbo eller Utterbäck. Och det är väl egentligen inte så konstigt. Här ute känner de flesta varandra.

Sibbo är ett samlingsnamn för flera olika namn såsom Sibberboda, Sibbofors med flera.

I samband med att hytten byggdes på 1600-talet växte ett litet samhälle upp. Hyttan flyttades senare till Immetorp och idag finns bara ruinerna och resterna efter en gammal masugn kvar. Sibbo består egentligen av flera småbyar. Men i folkmun har det kort och gott alltid hetat Sibbo. Här och i Utterbäck fanns gruvor där man bröt järnmalm. Kalkbrott och en hel rad jordbruk. Sågen var ett naturligt centrum både för Sibbo-borna och Utterbäcksborna.

Uppväxt i Sibbo

En som verkligen känner till Sibbos historia är Sture Andersson som bott här i hela sitt liv. Han växte upp i huset intill Sibbo kvarn och det var hans farfar som drev den.

Intill kvarnen utvecklades ett kraftverk 1917 och det var ett av de första i kommunen. Under en tid försörjde det hela 70 abonnenter. Stures far var bysnickare och byggde upp det som idag är Sture Anderssons snickerifabrik.

Idag bor jag i ett hus som var hem åt tre familjer när jag var liten. Det är gott om ytor, säger Sture Andersson.

Kvarnen spelade en stor roll Under andra världskriget. Då kom folk från när och fjärran för att mala svart.

Man fick inte mala hur som helst, folk vallfärdade hit. Men

det var aldrig någon som upptäckte något, skrattar han.

Sågen på andra sidan bäcken har också en särskild plats i Sture Anderssons hjärta. Sågbacken var den stora mötesplatsen. Här brakade vi träffas och sitta och prata på kvällarna långt upp i tonåren. Så var det ända in på 70- och 80-talet, säger han.

Full aktivitet

Idag är Sibbo en tämligen avfolkad jordbruksbygd. Misionshuset står tomt nästan hela året, den gamla sågen är på god väg att förfalla och skolan är nedlagd sedan flera år tillbaka. Kär Kuriren åker ut på en rundtur i området berättar Sture Andersson ivrigt om skolan, :

Om vintrarna åkte alla barnen skidor till skolan. Det var en rolig syn. Hela väggen var fylld av uppresta skidor. Varenda rast tog vi oss en tur, säger han och pekar bort mot en av väggarna.

På vänster sida om skolan ligger idag en vildvuxen äng som tidigare fungerade som en fotbollsplan. Här har många av traktens fotbollsspelare börjat sin karriär. Det var som en plantskola för fotbollsspelare. Här spelade Bror Gillström, Per Olof Ottosson och en massa andra, berättar Sture Andersson.

Jordbruksbygd

Tidigare fanns här ett tjugotal småjordbruk, men idag finns bara något enstaka kvar. En av de som

drev jordbruk i Sibbo är Margareta Larsson, som bor kvar trots att jordbruksverksamheten sedan länge är avvecklad. Hon och hennes man hade mjölkkor och både mark och skog. Hon vill inte flytta härifrån i första taget. Så länge jag klarar mig själv så kommer jag att bo

kvar. Jag trivs så bra härute. Men visst sak-

nar jag djuren ibland, säger hon.

Längs landsvägen från Utterbäck ligger en liten grovtvättstuga som bär på en rik historia. Idag används den i väldigt liten utsträckning. Hemma tvättmaskinerna har i mångt och mycket tagit över. Men Sture Andersson har många fina minnen från tvättstugan som också var en badstuga och innehöll en bastu.

Här badade jag bastu varje fredag i 20 år. Hela området samlades, både gamla och unga, säger han och pekar mot den idag lite luggslitna byggnaden.

Frihet och avskildhet

Strax bortanför den gamla badstugan bor idag Torvald Hernstigen som bott i sitt hus i sex år. Han trivs alldeles utmärkt här ute på landet.

Här finns landet, friheten och avskildheten. Det är ett bra ställe när man blir pensionär, säger han.

Torvald Hernstigen växte upp på landet men har bott inne i stan under perioder. Nu är jag äntligen tillbaka till

landet. Tiden på Gustavsgatan var en mardröm jämfört med det här. När man stod och tittade ut var det som att titta ner i en stenöken. Här finns naturen och lugnet, säger han entusiastiskt. Huset han bor i var tidigare en

sommarstuga och det har krävts en hel del arbete för att vinterbona och bygga ut. Han har också minnen från tiden då sågverket var igång.

Jobbade vid sågen

Under fyra eller fem somrar jobbade jag vid sågen. Det var när jag var i 20-årsåldern, Det var en fantastiskt rolig tid men

ganska slitigt, säger han.

I den nu så lugna landsbyn var tidigare ständig aktivitet. Här fanns en åkerirörelse, skrädderi, biblioteksverksamhet, en hel del föreningsliv och mötesplatser för barn och unga.

Nu försvinner de flesta ungarna inomhus. Det är för mycket som lockar där, säger Sture Andersson. Nådastöten för Sibbo kom när skolan och handelsboden vid Utterbäck försvann.

Men nostalgisk, det försöker Sture Andersson undvika att

vara. Tiden har sin gång. Man får ju acceptera att platser förändras. Jag tycker det är fantastiskt att bygden ändå fått vara kvar.

Under 70-talet höll Sibbo på att dö ut helt. Folk flyttade in till tätorten och flera gårdar och hus stod övergivna, men det vände ganska snart. I takt med att fler och fler ser tjusningen i att bo på landet börjar till och med en del nybyggen att skjuta fram i området.

Det är många som börjar inse hur bra det är att bo här. Vi

börjar få en riktigt god tillväxt, säger Sture Andersson.

Och det är just kontrasten mellan lugn och liv som gör Sibbo speciellt. När Sture Andersson blir ombedd att beskriva Sibbo med ett enda ord så väljer han "nära". Här är lantligt men ändå nära allt. Vi har nästan närmre till Prix än de flesta andra i stan, säger han.

Jenny Söderman
jenny.soderman@kariskogakuriren.se